

Hamstring, der havde tilskyndet ham til at anbefale den Form, som Lovforslaget havde faaet, nemlig en Maskineriform. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning, thi netop hvis det er ganske ukendt, hvilke Varer hovedet denne Importregulering vil kunne komme til at ramme, vil der være en Usikkerhed og Utryghed i Forholdene, som maaske vil fremkalde Rygter, og hvoraf der maaske vil opstaa Tilbøjelighed til Hamstring. Hvis man derimod enes om at fastslaa i Loven en bestemt Kreds af Varer — og vi har jo i saa Henseende det berømte Eksempel, der er betegnet med et Navn, som desværre ikke mere er repræsenteret her i Tinget, den Pinstrupske Vareliste —, hvis man indenfor denne Ramme fastsætter, hvilke Varer der kan importbegrænses, saa er den Fare ikke til Stede, som det ærede Medlem nævnte.

Men alle disse Spørgsmaal er Detailspørgsmaal, som jeg tror vi let kommer ud over. Hele Lovforslagets Formulering tror jeg ogsaa der uden Vanskelighed for dem, der ønsker at fremme Sagen, maa kunne naas Enighed om. De store politiske Spørgsmaal i denne Sag er, om den Opposition, som tidligere var Regeringsparti, og som ikke da var i Stand til at enes om en Valutaforanstaltning, nu vil sætte den faktiske Magt, som det har baade i Henhold til sin Stilling i Landstinget og til sin Stilling i Landet i det hele taget, ind paa ogsaa at hindre et Flertal her i Folketinget i at gennemføre en Valutaplan. Jeg tror, at det vilde blive skæbnesvangert for de to Partier, hvis de vilde føre deres Opposition ind paa en saadan Linie.

Heilesen: Det Lovforslag, der foreligger, hviler paa en lignende Opfattelse som den, der bar den Betænkning, som den 10. November 1920 blev afgivet af den under 4. September 1920 nedsatte Valutakommission. Lovforslaget tilstræber det samme, som denne Kommissions Forslag tilstræbte: at formindske Indførselen, at forøge Udførselen, at formindske Forbruget. Men medens Valutakommissionens Betænkning af 1920 gik den Vej nøjagtigt at pege paa, hvilke Foranstaltninger man tænkte sig at gennemføre for at naa det Maal, som Kommissionsbetænkningen havde sat

sig, er det rigtigt, som det gentagne Gange er fremhævet af det ærede Medlem Hr. Rode, at det Lovforslag, der her foreligger, har en saadan Formulering, at dets Rækkevidde ikke er klar. Jeg vil gerne understrege, hvad der baade i Gaar og i Dag er sagt af det ærede Medlem Hr. Rode, at det utvivlsomt vil være overordentlig heldigt, om man gaar den Vej, som det ærede Medlem i Gaar udtrykte saaledes: at man ganske simpelt og lige til skal sige, hvad det er for Foranstaltninger, man tænker sig at gennemføre.

Og under denne Forudsætning vil jeg gerne henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at der i Valutakommissionen af 1920's store Flertal i hvert Fald var Enighed om, at naar det gælder om alvorligt at begrænse Forbruget, er der i hvert Fald en Foranstaltning, der ganske naturligt melder sig, nemlig en Begrænsning af Alkoholproduktionen og Alkoholindførselen. De to Medlemmer af Valutakommissionen af 1920, der, selv om de hørte til et stort Flertal, i saa Henseende gik videst, nemlig det tidligere Medlem af dette Ting Hr. Pinstrup og Hr. Tesdorpf, foreslog, som det maaske vil erindres, at man skulde begrænse det Materiale, der anvendes til Ølproduktionen, til den samme Mængde, som anvendtes hertil i 1914, og de havde beregnet, at der derved skulde kunne indvindes for Landets Betalingsbalance $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Vi har for kort Tid siden faaet en Beretning fra Departementet for Told- og Forbrugsafgifter om Resultatet af Ølproduktionen i 1923. Naar vi ser paa denne Beretning, viser det sig, at der i 1923 er forbrugt til Produktion af bajersk Øl 21 125 923 kg eller ca. 211 259 Tdr. Bygmalt, hvilket, naar vi sammenligner 1923 med 1922, betyder en Forøgelse paa 3 449 820 kg eller ca. 35 000 Tdr., af hvilke efter Forlydende endda en Del skal være indført fra Udlandet. Ogsaa i øvrigt er der en Forøgelse af Materialforbruget, naar Talen er om Produktionen af bajersk Øl. Det forekommer mig, at hvordan man end ser paa dette Spørgsmaal, maatte der kunne opnaas den samme Enighed, som var til Stede i Valutakommissionen af 1920, om, at skal man gaa til en Forbrugsbegrænsning, er der her et Omraade, der i første Række melder sig.